

IR. JAN BUIS EN IR. LIESBETH SCHELLENS

‘Scouts nemen makkelijker verantwoordelijkheid’

Ze hebben een fulltime baan die veel van ze vraagt. En toch, wanneer Scouting Nederland aanklopt, zijn ze bereid er vrijwillig een volle baan bij te nemen. Zoals voor het organiseren van het 100-jarig bestaan van de vereniging, afgelopen zomer. TU/e-alumni Jan Buis (41) en Liesbeth Schellens (50) vertellen over hun liefde voor scouting en de kracht van een organisatie met tienduizenden doeners.

Jan Buis en Liesbeth Schellens waren als kampleiding samen eindverantwoordelijk voor de organisatie van JubJam100, het internationale jeugdkamp ter ere van het 100-jarig bestaan van de club in Nederland. 12.000 kinderen en 1500 medewerkers vierden tien dagen feest. De geschiedenis van Buis met scouting

begint in zijn vroege jeugd. ‘Op mijn zevende werd ik welp in Apeldoorn. Daarna doorliep ik alle fases zoals verkenner, rowan en stam. Ik gaf leiding aan de bevers en aan de padvindsters en sherpa’s. Toen wilde ik wat doen voor de groep en werd groepsvoorzitter. Waarna ik tijdens mijn studie aan grote evenementen

zoals Wereld Jamboree, Nationale Jamborees en Nawaka’s mee ben gaan doen.’ Schellens ging na haar afstuderen aan de TU/e zeilen bij de zeeverkenner, een afdeling van scouting. Al snel kwam ze in het organiseren van evenementen terecht. ‘Ik werkte mee aan de wereldjamboree in 1995. Daarna ging ik met

een groep van 500 kinderen naar de Wereld Jamboree in Chili, een grote verantwoordelijkheid.’ Ze was directeur van Scouting Nederland, maar toen ze werd gevraagd om mee te helpen met de organisatie van het eeuwfeest, liet ze dat even aan haar voorbijgaan. Tot november 2009: ‘Twee van de drie kampleiders vielen uit. Een noodsituatie, en dan sta je toch klaar voor de scouting.’

Monsterklus

Voor Buis begonnen de voorbereidingen voor de organisatie van het evenement al in 2005. ‘Dan kom je terecht in een zeer tijdrovende klus, in de laatste maanden een fulltimebaan, naast mijn gewone baan. Het is balanceren met je privéleven, maar zeker ook met je werkleven. Ik heb gelukkig een flexibele werkgever, dat is noodzakelijk.’ Waarom kiest iemand hiervoor? ‘De basis van mijn inspanning is dat de kinderen van de scouting tijdens zo’n evenement lachend rondlopen en een

onvergetelijk kamp hebben. Ik geniet in die dagen en vergeet alle drukke maanden die achter ons liggen.’ Schellens vond haar motivatie voor de monsterklus in de reis naar Chili. ‘De kinderen hebben daar in drie weken meer geleerd dan in twee jaar op school. Ze leren andere culturen kennen, ze leren aanpassen, ze leren organiseren, ze leren samenwerken. Dat is scouting: leren, en vooral verantwoordelijkheid nemen.’ De opleiding tot Scout geeft jonge mensen de bagage om later gemakkelijker verantwoordelijke functies aan te kunnen, is de overtuiging van beide alumni. Je vindt scouts ook op belangrijke plekken in de samenleving, zeker. Schellens: ‘Maar wij zijn niet zo goed in het uitdragen daarvan: de meeste mensen zeggen niet dat ze een achtergrond hebben in de scouting. Onze koningin bijvoorbeeld, of Jan Peter Balkenende, Wubbo Ockels. We moeten dat meer uitdragen, want er worden nog steeds kritische kanttekeningen geplaatst bij scouting.’

Discipline

Wanneer leken horen over scouting denken ze vooral aan de tradities, het militarisme en de discipline. ‘Dat is er ook allemaal, maar het is niet per definitie negatief’, zegt Schellens. ‘Bijvoorbeeld wanneer het gaat om de veiligheid bij grote evenementen. We zeggen dan tegen de burgemeester dat we die 12.000 scouts zonder problemen heel snel van het kampterrein kunnen krijgen. Dat kunnen we dankzij onze organisatie en discipline. Bij JubJam100 zijn we met alle kinderen in Roermond geweest. En ook onze kids laten een flesje water vallen als ze in een groep zijn. Maar vervolgens zijn er dertig die zeggen: dit kan niet en ze vegen in één beweging zo’n plein schoon. Mooi. We hebben in tien dagen kamp met 12.000 scouts tien calamiteiten gehad. Dat is niks.’ Buis: ‘Wat ik zo mooi vind aan scouting: je kunt als 18-jarige al leiding geven. Je bent dan verantwoordelijk voor een club met kinderen. Dat nam ik mee in mijn studie. Ik werd heel snel de trekker van clubjes. Als er iets georganiseerd moest worden, stond ik vooraan. Wanneer we ‘s avonds waren doorgezakt op het Stratumseind, zorgde je dat je met zijn allen weer thuiskwam.’

‘Scouting is samen dingen doen, het is het gevoel van een club’, zegt Schellens. ‘Ik heb hier geleerd om teams te maken, mensen te selecteren. Ploegje maken, opdracht geven en gaan. Dat is wat we hier doen. Leidinggeven en dingen organiseren is wat scouting aantrekkelijk maakt. Het is ook een bepaald type dat hier werkt. Het zijn doeners.’ ‘Wij zijn niet de sterkste organisatie waar het gaat om strategie en daar plannen op maken’, vult Buis aan. ‘Maar wanneer het overgaat op operationeel, dan komt de hele organisatie in beweging.’

Eiland

Schellens: ‘In de voorbereiding van zo’n evenement heeft iedereen een eigen eiland: eten, tentenbouw, zorg et cetera. Op het moment dat de opbouw van het kamp begint, verlaat iedereen zijn eiland en zorgen we met zijn allen dat het er gaat komen – want dat hebben we besloten. Dan staan kokers tenten te bouwen en tentenbouwers doen de zorg. Dan is iedereen flexibel en creatief. We staan er met zijn allen wanneer het nodig is. Die kracht van scouting is indrukwekkend.’

PROFIEL

Jan Buis

OPLEIDING: Techniek en Maatschappij afgestudeerd bij de faculteit Internationale Technologisch Ontwikkelings Kunde (ITOK) van 1994 - 1997 (VKO).

HUIDIGE WERKPLEK: Director International Sales bij de Duitse onderneming LANCOM Systems GmbH.

PROFIEL

Liesbeth Schellens

OPLEIDING: Faculteit Bouwkunde van 1978 t/m 1984, 1984 afgestudeerd op bestuurlijke en juridische processen rond de natuurbescherming.

HUIDIGE WERKPLEK: Senior strategisch adviseur bij Draaijer + partners bv op het gebied van huisvesting en vastgoed.

